

til et Beløb af 30 Mill. Kr. Disse Kasseobligationers Værdi beror naturligvis først og fremmest paa den Pantessikkerhed, der ydes af de Ejendomme, i hvilke de er udlånt, altsaa op til 75 pCt. af Ejendommens virkelige Værdi. Men hvor meget denne Pantessikkerhed vil være værd, beror paa, hvor haard og langvarig Landbrugskrisen bliver. Glider vi snart bort fra Landbrugskrisen, kommer der hurtig gode økonomiske Forhold for Landbruget i Danmark, saa vil der være fuld Dækning for disse Obligationer i Ejendommene, og selv om Krisen bliver haard, vil der dog vel altid blive noget. Men desuden foreslaas det, at Staten skal garantere med indtil 15 Mill. Kr., altsaa 50 pCt. af det udlånte Beløb, og Obligationerne vil jo derfor altid være disse 50 pCt. og noget mere værd, forhaabentlig næsten 100.

Naar Spørgsmaalet dernæst bliver om Obligationernes Afsættelighed, bestemmes det, at de ikke skal være Genstand for Omsætning paa Københavns Børs. Forslagsstillernes Hensigt med dette Papir er, at det skal være et Papir, som ligger roligt hos Ejeren og bærer ham 5 pCt.s Rente hjem hvert Aar. Men Afsætteligheden vil blive fremmet ved, at det i § 20 foreskrives, at fra det Øjeblik Udvalget har ladet en Laanesag afgaa til Krisehypotekfonden, skal Udvalget under de fortsatte Forhandlinger have for Øje, at den Del af det mulige Obligationslaan, som ikke medgaar til Betaling af Skatter, under Ordningen fordeles mellem Kreditorerne til Pari paa bedst mulige Maade. Man skal altsaa tage med i Ordningen, at der er en vis Del af Laanet, der skal deles mellem Kreditorerne, og Kreditorerne maa tage disse Obligationer som delvis Betaling af deres Tilgodehavende. Og i § 58, 2det Stykke, bestemmes, at saadanne Nøddlaan, som kan optages til en forsømt Gaard, kan betales tilbage med disse Obligationer.

I § 81 bestemmes, at Laan fra Krisehypotekfonden forfalder ved Ejerskifte. Det vil altsaa sige, at hver Gang en Ejendom skifter Ejere, vil det være nødvendigt for Køberen — eller Sælgeren, hvis Laanet ikke er overtaget — at skaffe sig Hypotekforeningsobligationer for at kunne indbetale Laanet. Endvidere bestemmes i § 91, at med de af Krisefondens Kasseobligationer, som Skyldneren ved en Gældsordning efter denne Lov har faaet udbetalt, kan han betale de Skatterestancer til Stat, Amt og Kommune, som ved Ordningens Afslutning hviler paa den paagældende Ejendom, ligesom ogsaa Skatterne i de to første

halvvaarlige Skatteterminer efter Ordningens Stadfæstelse kan betales med disse Obligationer. De paa den Maade modtagne Kasseobligationer kan Amt og Kommune benytte ved sine nærmest paafølgende Indbetalinger til Staten. Kasseobligationerne modtages ved disse Betalinger til Pari.

For at komme de Landkommuner, i hvilke der maatte vise sig at være mange kriseramte Landbrugere, noget til Hjælp, foreskrives det i § 92: „Hvis i en Kommune, for hvis Administration dens Indkomst fra Landbrugere spiller en afgørende Rolle, har kriserante i en saadan Udstrækning, at Indbetalingerne fra Kommunen til Staten vanskeliggøres heraf, kan Finansministeren bestemme, at en af ham fastsat Del af disse Indbetalinger kan ske i Krisehypotekfondens Kasseobligationer til Pari.

Det er dog en Forudsætning, at paagældende Kasseobligationer af Kommunen er erhvervet hos i den boende kriseramte, der selv har hjemtaget dem som Laan, og at Kommunen yder paagældende en Kurs, der ligger ved eller over den Kurs, Kongeriget Danmarks Hypotekbank paa det paagældende Tidspunkt har anset for en efter Forholdene god Kurs.“

Der maa altsaa ikke ske nogen Spekulation i disse Obligationer, men hvis Sogneraadet finder det rigtigt og forsvarligt at købe nogle af Obligationerne, som er blevet i den kriseramte Laantagers egen Besiddelse, kan det gøre det og benytte disse til Indbetalinger til Staten.

Endelig foreskriver § 93 følgende: „Kongeriget Danmarks Hypotekbanks Direktion bemyndiges til af dens Midler at opkøbe Krisehypotekfondens Kasseobligationer i det Omfang, Direktionen finder forsvarligt.“ Hensigten dermed er, at man skulde kunne forvente, at Direktionen for Kongeriget Danmarks Hypotekbank vil drage Omsorg for, at disse Obligationer faar en efter Forholdene passende Kurs, saaledes at de kan komme til at gøre den tilsigtede Nytte. Statens hele Risiko ifølge Oprettelsen af denne Krisehypotekfond er altsaa højest 15 Mill. Kr. Dette Maksimum kan under ingen Omstændigheder overstiges ved denne Foranstaltning, men Maksimum vil endda kun naas, hvis Landbrugskrisen bliver ganske forfærdelig haard i de kommende Tider. Hvis Krisen fortager sig, vil jo kun en ringe Del af disse 15 Millioner, maaske næsten slet intet, gaa tabt.

Der foreslaas saa tillige Oprettelse af en Laanekasse, og til Raadighed for den stilles 10 Mill. Kr. til Udlaan til i Kongeriget Danmark udenfor Sønderjylland bosatte